

Tabor za najstnike, številka 20

1. POW WOW ZVEZE TABORNIKOV SLOVENIJE
Ilirska Bistrica, 31.7. - 8.8.2004

črna luknja

tabor

taborniška revija
letnik XLIX 2004

1. POW WOW gozdovnikov in gozdovalnic

Ujemi svoje sanje!

Končno se je nekaj velikega zgodilo tudi za gozdovnike in gozdovalnice. Mogoče je bilo prav to doživetje potrebno, da se bodo te generacije lažje videli v taboriški organizaciji tudi v prihodnje. To bo pokazal čas. Ostaja pa dejstvo, da je približno 1100 udeležencev v bližini Ilirske Bistrice skupaj ustvarilo največje taboriško društvo v samostojni Sloveniji.

Veliko kritik je že letelo na organizacijo in izvedbo Pow wow-a in nekaj jih najbrž še bo. Prav. Da se bomo le iz vsega nekaj naučili in bo 2. Pow wow boljši. Premajhno število osebja, preobremenjenost in izčrpanost vseh teh prostovoljcev je pogosto ustvarila vtis, da akcija le ni bila tako uspešna, kot bi si jo vsi želeli. Toda ustavimo se za trenutek in pomislimo, komu je bil Pow wow namenjen. Gozdovniki in gozdovalnice večine teh težav niso občutili na tak način kot organizatorji. Oni so se prišli imeti fajn. In verjamem, da bi na koncu skoraj vsi glasno vzklinali, da so se tako tudi imeli. Skratka super!

Pred vami je drobec tega, kar so udeleženci 1. Pow wow-a ZTS doživeli v desetih čarobnih dneh. Zato v tej prilogi ne iščite celovitega in popolnega poročila, ki bi naslikalo Pow wow tak, kot je bil. Kaj takega ne obstaja. Obstaja le več kot tisoč različnih spominov in zgodb udeležencev. Strani, ki sledijo, naj vse vas powwowovce spomnijo na zabavo, pestre aktivnosti in zlasti na ljudi, s katerimi ste to doživeli. Vse ostale, ki sami niste okusili Pow wow-a, pa naj ta kolaž spodbudi, da prisluhnete kateri od teh tisoč nepozabnih zgodb.

Miha Bejek

Kam bi se najprej podali?

WALK IN

Pow
Wow

Vstopi in se zabavaj

"Walk in" ali "stopi zraven" je bila množica zanimivih delavnic, ki so potekale v času dopoldanskih in popoldanskih aktivnosti, pa tudi tisti, ki niso sodelovali pri kuhanju vodove večerje, so si tam krajšali čas. Pri teh delavnicah je bila fora ravno v tem, da si lahko prišel, kadar si hotel, in ostal, kolikor si želel. Vesoljčki so pri "walk in" lahko preverjali svojo spretnost v labirintu, pisali grafite, pustili sporočila za simpatije na »love desku« in tračali na šimf-tabli. Lahko so se šli človek ne jezi se, kjer so kar sami predstavljali figurice, ki se pomikajo po poljih, ali pa so svoje znanje o Evropi pokazali v kvizu. Poleg tega je za odvod morebitne negativne energije v vesolju poskrbelo kar nekaj "fajtingov", kot so čupačups-fajt oziroma pretep z ogromnimi lizikami, spužva-fajt z velikimi mehкими spužvastimi palicami in seveda daleč najbolj priljubljen mud-fajt. Mud-fajt v blatu je poskrbel, da so imele tudi naše mame nekaj od Pow wow-a, ko so morale oprati vse naše blatne cunje.

Iris Skrt

Ni bilo dolgčas

Ulovimo svoje sanje

Vodnica Sergy nam je že dan prej povedala, kaj se bo dogajalo jutri in tako smo izvedeli, da nas čaka delavnica, kjer bomo izdelovali "dreamcatcher-je". Nihče ni imel pojma, kaj naj bi to bilo. Prišli smo na delavnico in na mizi videli žico, škarje, volno in barvasto perje. Najprej smo drug drugega zmedeno gledali, potem pa je skozi temo postala delavnica vse bolj zanimiva. Iz žice smo izoblikovali krog, ga obvili z volno, napletli mrežo (nekateri tudi zelo po svoje) in na žico privezali še barvasto perje. Dreamcatcher-je oziroma lovilce sanj smo končali med popoldanskim počitkom – sicer na svojevrsten način, a ob delu smo se zabavali in uživali. Odkar imam svojega lovilca sanj, še nisem imel grdih sanj ali nočne more!

Edi, RSD Krško

Hawaiian Party

Delavnica je že prve dni tabora, sprva predvsem zaradi zvenečega imena, ki je nedvomno veliko obetalo, privabila trume zabave željnih tabornikov in tabornic. Sloves obiska vredne je Havajska zabava uspešno ohranila vse do zadnjega dne, ko je zaprla svoja vrata.

Ob vstopu v »Hawaiian šotor« sta nas pozdravili prijazni gostiteljci in kaj kmalu se je začelo delo. Najprej smo poskrbeli za pijačo – okusni barvni brezalkoholni koktejli so hitro polnili primerno okrašene kozarčke, dokler ni bilo osvežilnih okusov dovolj za vse. Medtem je druga skupina pripravila pražene mandeljne s čilijem ali z medom. Na nasprotnem koncu šotora je dišalo po čisto pravem domačem čipsu. Seveda nismo pozabili niti na okrasje, ki je spominjalo na značilne havajske vence iz raznobarnega cvetja.

Maruša Baša

Naša organizacija

Delavnica Naša organizacija je udeležencem ponujala pogled v razne poklicne in prostovoljne organizacije, ki delujejo v naši okolici. Mnoge izmed njih poznamo, za nekatere smo slišali prvič, a prav vse so pomembne. Vsak dan so tabor obiskali predstavniki druge organizacije in nam predstavili svoje delo in opremo.

Poigrali smo se z vozili, daljnogledi za dnevno in nočno opazovanje, lisicami, neprebojnimi jopiči, čeladami, oblačili in ostalo profesionalno opremo vojakov ter policistov. Slednji so nam ponazorili tudi delo s policijskim psom. Gasilci so nam predstavili različne vrste gasilnih aparatov in njihovo uporabo, seveda pa smo jih lahko preizkusili tudi sami. Z gorskimi reševalci smo se pogovorili tudi o jadralnem padalstvu, nakar so izvedli vajo reševanja padalca, ki se je med pristajanjem zapletel v veje drevesa. Spoznali smo tudi znano dobrodelno organizacijo Amnesty International in z ribiči izdelovali "muhe".

Maruša Baša

Ni bilo dolgčas

Mladi usnjarji

Sklop delavnic Kultura je ponujal množico aktivnosti, kjer so vesoljčki lahko pustili na plan svojo domišljijo in kreativnost. Lahko so oblikovali iz gline, naredili čisto svoj boben in se na delavnici body-painting porisali po celem telesu. Ena izmed delavnic je bila tudi delavnica "usnje", na katero so radi pripotovali prebivalci vseh planetov. Ker kreativnost ne pozna meja, so tu nastali zanimivi usnjeni obročki za rutke, broške, zapestnice, zagležnice, torbice in še marsikaj drugega. Izdelke so potem ponosni izdelovalci podarili prijateljem, simpatijam ali pa jih »zaswopali« oziroma zamenjali z drugimi. Tako so proti koncu našega galaktičnega srečanja že skoraj vsi vesoljčki nosili kakšen usnjen izdelek.

Iris Skrt

Ni bilo dolgčas

Pot preživetja

Taborniški zlet sploh ne bi bil, kar je, če bi manjkala proga preživetja. Zato seveda ni manjkala. Pionirci so se spet potrudili in pripravili adrenalinsko doživetje z izdatnimi količinami blata. Sicer pa slike povedo več kot besede.

Ogenj, petje in kuhinje

Taborniki in tabornice na Pow wow-u seveda niso šli ob prvem mraku spat. Dogajanje se je ob običajnih dneh preselilo ob ognje, ki so za uro ali dve združili prebivalce vsakega planeta Tam so sami ali pa ob pomoči animatorjev pripravili svoj program s petjem, plesom in skeči. Bolj pogumni in lepi pa so sodelovali na izborih za miss in mistra planeta.

Ob manj običajnih dneh - kar trije so bili taki - pa se je vsa galaksija zbrala na enem mestu, v areni. Prvič se je ogromna taborniška masa zbrala na otvoritveni slovesnosti. A tisočglavo petje himne bo najbrž šlo prej v pozabo kot pa vragolije animatorjev, žonglerji in bruhalci ognja, ki so bili uvod v bučno žurko.

Nekoliko bolj formalna je bila Uradna izstrelitev, kjer je bilo še približno tisoč gostov. Mladi so zaživeli šele zvečer, ko je bil na vrsti koncert. Skupina Dušene bučke je vse dvignila na noge, vsem dvignila roke in pustila občinstvu, da je odpelo več refrenov, kot oni sami. Tudi tujci so prišli na svoj račun in zadovoljnih obrazov ni manjkalo.

Zgodba zase pa je zaključna prireditev. Po spektakularnem začetku z improviziranim ognjemetom je sledila najava konca zabave, ker naj bi bilo treba vrniti kuhinje. Razigrana in zadovoljna tisočglava množica je tako v trenutku nastala vsaj zelo razočarana, če ne kar jezna taborniška masa. Še nebo se je zjokalo in s tem na srečo pomagalo ohladiti jezo.

Miha Bejek

Arena

Dnevi brez počitka

Dan se je začel že 15 minut pred sedmo, ko je zazvonila budilka. Devet mlajših GG-jev sva vodila dva. Ob 7h sva bila že pri kantini, ponavadi med prvimi in tišina je bila kljub vrvežu, ki smo ga bili vajeni, zelo prijetna. Nakupila sva vse potrebno za zajtrk in se odpravila nazaj v tabor. Zbudila sva člane, včasih čisto nežno, spet drugič z glasnim žvižgom. Skupaj smo pojedli zajtrk in se pogovorili o aktivnostih, ki so nas čakale ta dan. Po umivanju zob in pomivanju posode so že sledile delavnice, seveda smo morali paziti na čimkrajše zamude. Po delavnicah pa prvič v dnevu v vrsto. Ponavadi se je že kakšno uro preden se je kantina sploh odprla, pred njo nabrala množica ljudi, a nam čakanje nikoli ni vzelo več kot uro. Skuhali smo kosilo in pojedli ter se takoj odpravili naprej. Po koncu popoldanskih aktivnosti je nastopil za vodnika najmanj prijeten del dneva. Pred Info točko so se že dobro uro preden so se odprle prijave na aktivnosti za naslednji dan, zgneti vodniki vseh planetov. In čakali. Pa to niti ni bilo tako hudo, saj smo zato imeli dobro priložnost za klepet, spoznavanje in izmenjavo raznih idej ter izkušenj. Medtem je bilo treba počakati tudi v vrsti za trgovino, nakupiti vse potrebno za večerjo in skuhati, saj nihče ni hotel zamujati na večerne aktivnosti. Zvečer pa še umivanje, klepet s sosedi in zašluženo spanje.

vodnica Maruša, RKV Postojna

Evropa je prišla k nam

92 zamejskih Slovencev. Iz Italije so prišli tako zamejski taborniki kot zamejski skavti. S svojo prav posebno govorico so poskrbeli za marsikateri nasmeh tako med udeleženci kot med osebjem.

53 Portugalcev. Bili so z nami le 4 dni, a so se vsem dobro vtisnili v spomin. Z neskončno količino energije in portugalskimi igrami so lepo poživili zlet. Verjetno ni nikogar, ki se ni dodobra nasmejal, če je poskusil prebosti balon z zavezanimi očmi ali pa najti bombon v moki.

49 Luksemburžanov. Na Saturnu, najbolj mednarodnem planetu, so se odlično počutili. Z jezikom so imeli kar nekaj težav, a so vsaj v okviru planeta to elegantno reševali s kar trijezičnim večernim programom.

21 Ircev. Navdušeni so bili nad Slovenijo, ker je zelena kot Irska, a ima lepše in toplejše vreme. Presenetili so z enkratnim vhomom na Jupiter, veliko zavidljivih pogledov pa so si prislužili tudi njihovi globoko modri kroji in mornarske kape, ki jih nosijo kot pomorski skavti.

8 Nemcev. Na Jupitru je svoje prav posebne temne šotore postavilo sedem deklet in en deček. Otroci so imeli nekaj težav z razumevanjem zlasti uvodnih slovesnosti, saj razumejo predvsem nemško, a jih to ni motilo pri zabavi in druženju.

3 Nizozemke. Simpatične članice osebja so se z veseljem učile povedati razne neumnosti po slovensko in obratno. To so dokazovale tudi v svojih lekcijah nizozemščine v Črni luknji.

1 Srb. Kot član osebja je s svojo vratolomno vožnjo oldtimerskega gasilskega kamiona in šalami neprestano dovažal dobro voljo v naše veselje.

Miha Bejek

Prijatelji iz tujine

Posebno doživetje

Recept za delo v kantini na zletu gozdovnikov in gozdovnic

Vsak udeleženec Pow wow-a je vsaj nekaj ur preživel v raznih vrstah, še najpogosteje pred trgovino oziroma kantino, kot smo ji rekli. Kako se pa taka edinstvena izkušnja druženja pripravi?

Sestavine:

- 2 x 4 taborniki, ki dobro poznajo GG-je. GG-ji so namreč pripravljene čakati v vrsti tudi pol ure in več, da si potem lahko vzamejo 10 minut in se spomnijo, kaj so pravzaprav sploh prišli kupit. Za tistega, ki dela v kantini je dobro tudi, da ima smisel za humor, dovolj dobre volje in potrpežljivosti ter da zna podariti prijaznim kupcem nasmeh in kakšen lep pogled.

- Hrana in pijača za 1000 udeležencev. Poleg sestavin za tri obroke na dan, to pomeni še na tone sladkarij, sladoledov in sadja.

- Artikli zadruga ZTS – kroji, rutice, Pow wow majčke, našitki ter sekire, vrvi, vžigalniki itd. Ne pozabimo na življenjsko pomembne stvari, kot so britvice, vložki, mila, kondomi, deodoranti in še marsikaj.

Priprava: Na zletnem prostoru damo vse sestavine v premajhen "kontejner", zagotovimo pult in eno blagajno. Ko je vse pripravljeno, večkrat dnevno dvignemo roletu in začnemo prodajati.

Urška Bergant

Marsovci na vsakem koraku

Osebjem ali raje Marsovci so skrbeli, da se je v naši mali galaksiji vse vrtelo v pravo smer. Bilo jih je občutno premalo, zato so vsak dan iztisnili zadnje atome moči, da so udeleženci kar najbolj uživali. Večino ste jih imeli priložnost srečati in spoznati na dejavnostih, a počeli so še marsikaj drugega.

Povsod po galaksiji - predvsem pa takrat, ko nisi imel pri sebi rutice ali identifikacijske kartice - si srečeval varnostnike. Štiričlanske patrulje so skrbele, da se v tabor ne bi prikradli nezaželeni gosti, večinoma pa so le popisovali prihode in izhode iz tabora. Ne preveč zaželena popestritev so bile razne iskalne akcije. V njihovem štabu, ki je edini deloval 24 ur na dan, ni manjkal prav noben gospodinjski aparat. Izkazali pa so se kot pomoč zdravniški službi, ki je bila nastanjena v šotoru nad umivalnicami. Čez dan je tam vedno sedelo nekaj ubožčkov, ki jih je zdelalo sonce.

Ena manj priljubljenih točk na Pow wowu, pa vendar najbolj oblegana, je bila info točka, kjer se je vsak dan bil težek boj za prijavo na aktivnosti. Seveda takoj, ko si izbojeval bitko z vrsto, časom in soncem. Sicer pa je tam domovala administracija, ki je skrbelo za vse formalnosti zleta.

Fantje iz tehnične službe so še najbolj garali na začetku in koncu zleta, saj so morali napeljevati elektriko, priklapljeti plin in izposojati opremo. Vmes pa, tako so povedali sami, so veliko spali. Časa za spanje pa niso imele higieničarke, saj so morale skrbeli za umivalnico in kar 100 kemičnih stranišč, ki so zmeraj potrebovala toaletni papir in krtačo.

Žalostno je bilo le to, da je zaradi obilice dela in izčrpanosti po koncu dneva večina Marsa imela bolj malo energije, da bi se družila in zabavala pozno v noč. Tako je tabor osebjem, bolj kot na Mars, pogosto spominjal na črno luknjo.

Miha Bejek

Skrbeli so za nas

Vse je padlo v Črno luknjo

Novinarji zletnega časopisa Črne luknje so se ure in ure sprehajali po Merkurju, Jupitru, Saturnu in Neptunu ter obiskali celo morje delavnic, da bi bili udeleženci čimbolj na tekočem s prigidami na Pow wow-u. Nikoli pa niso pozabili še na ščepec humorja, ironije in kritike. Ko so jih glede kritičnosti ošteli ta glavni, so to vzeli kot pohvalo, da njihova beseda le nekaj pomeni in da jih ljudje berejo. Sedemčlanska ekipa je večkrat delala pozno v noč, 1100 izvodov časopisa pa je bilo ponavadi razgrabljenih takoj po izidu. Uredništvo, ki se je nahajalo ob Mlečni cesti, v samem središču zletnega prostora in tik ob radiu, so najprej motili, nato pa že zabavali vztrajni poskusi GG-jev, da bi pri njih iztržili glasbene želje.

Sedma sila

Na valovih Vesoljskega kričača

Kriki iz štirih zvočnikov so se razlegali po vsem zletnem prostoru. Radijske frekvence radio ni imel, pa tudi do interneta ni prišel - zato je bil navit toliko bolj na glas. Med zvočniki pa je stal kontejner, v katerem je ekipa radia Vesoljski kričač rjovela v mikrofona in s pomočjo računalnika odvrtila tisoč in eno glasbeno željo. Vseskozi je bil tema pogovorov: nekaterim je bil prehrupen, drugim prepotiho, enim je bil všeč glasbeni izbor, drugim ne, nekateri so pogrešali več pogovorov, tretjim pa je bilo žal, ko je do pogovorov prišlo. Hočeš-nočeš, poslušali so ga vsi.

Miha Bejek

Še pomnite

Že kar nekaj časa je minilo, odkar smo podirali zadnje šotore v Kosezah pri Ilirski Bistrici. Toliko se je že zgodilo vmes, da je kar težko razmišljati za nazaj ... No ja, pa saj ni tako hudo. Pow wow je enostavno akcija, ki mi je zlezla pod kožo in bo tam – predvidevam da, tudi ostala. Ko se zdaj oziram nazaj, na tista dva nepozabna tedna v družbi tisoč tabornikov, me kar stisne pri srcu. Po mojem mnenju je bil Pow wow nekaj edinstvenega. Zlet je potekal tekoče, dogajale so se enkratne dejavnosti, mesto je živelo za zlet in zlet je delal v dobro za mesto. Važno je to, da so bili udeleženci zadovoljni z akcijo, da se je spominjajo kot ene izmed najboljših, da bi se takoj vrnili nazaj in da bi vse pustili tako, kot je bilo. Stvari, ki so šle narobe, so bili manjši detajli, ki se jim je ekipa sproti posvečala in jih v ozadju reševala.

Super. Če me zdaj vprašate, bi šla isto zadevo še enkrat skozi, tako blazno všeč mi je bilo. Hvala vsem, ki ste to izkušnjo delili z mano in jo zato naredili še bogatejšo!

Polona Čeligoj - Vida, načelnica Pow wow-a

Gozdovnik – Posebna Pow wow priloga taborniške revije Tabor. Za 200 tolarjev ga je mogoče dobiti tudi v samostojni obliki, vsi slovenski gozdovniki in gozdovnice (taborniki in tabornice od 11 do 15 let) pa ga dobijo zastonj. Številka 20, oktober 2004.

Odgovorni urednik priloge: Miha Bejek. Urednik fotografije: Blaž Verbič, Ekipa priloge: Iris Skrt, Maruša Baša, Urška Bergant, Sergeja Bogovič, Meti Buh. Fotografije: Aleš Cipot, Blaž Verbič, Miha Bejek, Vojko Včič, Iris Skrt, Miha Maček, Tanja Cirkvenčič.

TABOR - taborniška revija. V.d. glavnega in odgovornega urednika: Aleš Cipot. Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon: 01/300-08-20. Faks: 01/43-61-477. Email: zts@guest.arnes.si. WWW: www.zts.org. Tekoči račun: 50101-678-47184. Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list, št. 89/98) sodi revija med proizvode, za katere se obračuna davek na dodano vrednost po stopnji 9 %. Grafična priprava in tisk: Tridesign, d. o. o., Ljubljana.

სიკრის გოგ

